

Po drugie, wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi, iż ten nie doszedł do wniosku, że kwestionowany przed nim akt dotyczył ich „bezpośrednio i indywidualnie” w rozumieniu art. 263 TFUE. Sąd błędnie nie zbadał podniesionych przez Komisję zarzutów niedopuszczalności, nie badając przy tym kwestii braku indywidualnego oddziaływania kwestionowanego przed nim aktu na wnoszące odwołanie. Ich zdaniem w niniejszym przypadku nie ma żadnych wątpliwości co do występowania indywidualnego oddziaływania w rozumieniu orzecznictwa Sądu.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 listopada 2013 r. w sprawie T-245/12 Gamesa Eólica, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)(OHIM), wniesione w dniu 23 stycznia 2014 r. przez Enercon GmbH

(Sprawa C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enercon GmbH (przedstawiciel: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Gamesa Eólica, SL

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 12 listopada 2013 r. w sprawie T-245/12;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, iż zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony na następujących podstawach:

1. Ze względu na fakt, iż wnoszący odwołanie nie wniósł odpowiedzi na skargę w postępowaniu przed Sędem, Sąd nie włączył wnoszącego odwołanie do postępowania i nie doręczył mu odpisu wyroku. Sąd działał zatem z naruszeniem regulaminu postępowania i naruszył prawa własności wnoszącego odwołanie pozbawiając go zgodnego z prawem postępowania sądowego.
2. Sąd błędnie założył, iż sporny znak towarowy jest „kolorowym znakiem towarowym per se” i nie powinien być odnieść się do tej kategorii, jako jedynej podstawy przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-37/14)

(2014/C 102/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od jej beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną z prawem i wspólnym rynkiem w art. 1 decyzji Komisji 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję⁽¹⁾ oraz nie informując Komisji w wyznaczonym terminie o środkach przyjętych w celu dostosowania się do tej decyzji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE oraz art. 2, 3 i 4 tej decyzji;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.